

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6Pc/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416218963
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4416218963.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom, v právnej veci navrhovateľky: B. Y. O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. I., M. č. XX, zastúpená Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti druhému účastníkovi: Ing. X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. I., M. č. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Starzykovou, so sídlom Šurany, M.R. Štefánika 14, IČO: 37 965 344, o určenie výživného pre manželku, takto

rozhodol:

I. Ing. Alexander Száraz, nar. 11.4.1978, je p o v i n n ý platiť navrhovateľke výživné v sume 250,- eur mesačne a to vopred vždy do 15-teho dňa v kalendárnom mesiaci, počínajúc dňom 8.11.2016 s tým, že zaostalé výživné za obdobie od 8.11.2016 do 31.5.2018 v sume 4.691,67 eur je Ing. X. O., nar. XX.X.XXXX p o v i n n ý platiť navrhovateľke v splátkach v sume XXX,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom 1.6.2018.

II. Súd konanie o určenie výživného v sume 350,- eur mesačne z a s t a v u j e .

III. Žiadny z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

IV. Y. X. O., nar. XX.X.XXXX je p o v i n n ý zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu v sume 31,87 eur a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 8.11.2016 domáhala určenia povinnosti pre druhého účastníka platiť jej mesačné výživné v sume 600,- eur mesačne. V návrhu navrhovateľka uviedla, že manželstvo s druhým účastníkom uzavrela dňa 10.5.2003, pričom z manželstva pochádzajú dve maloleté deti a to O. O., nar. X.XX.XXXX a I. Q. O., nar. XX.XX.XXXX a v spoločnej domácnosti s druhým účastníkom nežije od decembra 2015. Uviedla, že žije spolu s maloletými deťmi a jej rodičmi v rodičovskom dome na adrese Veľký I., M. č. XX. Zároveň uviedla, že je zamestnaná u zamestnávateľa Základná škola s Materskou školou - Alapiskola és Óvoda Veľký Kyr, pričom jej priemerný čistý príjem v mesiacoch október 2015 - september 2016 dosahoval sumu 590,57 eur.

2. V návrhu uviedla, že druhý účastník sa prevažne zdržuje v Bratislave, kde vykonáva prácu v pracovnom pomere a u zamestnávateľa Slovnaft a.s. dosahoval jeho čistý mesačný príjem sumu 1.700,- eur avšak bol preložený na lukratívnejšiu pozíciu v rámci plynárenskej spoločnosti Mol, kde by mal poberať plat v sume 3.000,- až 5.000,- eur.

3. V návrhu navrhovateľka uviedla, že na bývanie v domácnosti prispieva svojim rodičom sumou 150,- eur mesačne, v čom sú zahrnuté náklady za vodu, plyn, elektrinu, poplatky za internet a televízne služby,

náklady súvisiace s údržbou domácnosti. Uviedla, že obe maloleté deti navštevujú základnú školu a náklady s tým súvisiace ako i náklady na ich ošatenie, školské potreby a jedlo sú v takej výške, že navrhovateľka nie je schopná vytvárať žiadne úspory a zlepšiť si svoju životnú úroveň. Poukázala pritom na zákon o rodine, v ktorom sa uvádza, že životná úroveň manželov by mala byť v zásade rovnaká a keďže druhý účastník poberá nadštandardný plat, životná úroveň navrhovateľky sa nevyrovnáva životnej úrovni druhého účastníka. Keďže druhý účastník jej neprispieva žiadnou sumou, žiadala preto s poukazom na skutočnosť, že sa stará o maloleté deti a o domácnosť primerané výživné v sume 600,- eur mesačne. K uvedenému návrhu pripojila sobášny list účastníkov, rodné listy maloletých detí, potvrdenie o príjme navrhovateľky za obdobie od októbra 2015 do septembra 2016, výdavky za elektrinu, vodné, stočné.

4. K návrhu na začatie konania sa písomným podaním zo dňa 7.11.2017 vyjadrila právna zástupkyňa druhého účastníka, v ktorom uviedla, že navrhovateľka predložila súdu potvrdenie o svojom príjme za obdobie od októbra 2015 do septembra 2016 avšak v súčasnej dobe je jej príjem vyšší čo vyplýva z výpisov z účtu navrhovateľky predložených v konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod č. 7P/330/2016, ktorého predmetom je úprava práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu. Zároveň uviedla, že tvrdenie navrhovateľky o príjme druhého účastníka od 3.000,- eur do 5.000,- eur nie je pravdivé keďže v spise 7P/330/2016 sú predložené už dve potvrdenia o príjme druhého účastníka, z ktorých vyplýva, že jeho čistý mesačný príjem predstavuje 2.120,- eur. Poukázala na to, že navrhovateľka uviedla jediný výdavok v sume 150,- eur, ktorú údajne platí za bývanie u svojich rodičov v rodičovskom dome a iné doklady o svojich výdavkoch a výdavkoch detí nepredložila pričom nepreukázala akú životnú úroveň má teraz a akú životnú úroveň mala v čase vedenia domácnosti s druhým účastníkom. Zároveň uviedla, že druhý účastník nesúhlasí s návrhom navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti pričom navrhovateľka svoj návrh nedostatočne odôvodnila, nepreukázala v čom je jej životná úroveň nižšia ako životná úroveň druhého účastníka. Nepreukázala svoje skutočné výdavky ani výdavky na deti. Poukázala na ust. § 75 ods. 2 zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uviedla tiež, že podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine navrhovateľka musí preukázať svoje odôvodnené potreby a nestačí porovnať výšku jej príjmu a výšku príjmu druhého účastníka a je potrebné vychádzať aj z odôvodnených výdavkov účastníkov konania vzhľadom na miesto bydliska, povahu vykonávanej práce, spôsob života a výdavky na maloleté deti. Uviedla, že od decembra 2015 účastníci spolu nežijú v spoločnej domácnosti, každý si uhrádza svoje náklady sám, pričom náklady na bývanie druhého účastníka sú nepomerne vyššie ako náklady navrhovateľky keďže druhý účastník žije a pracuje v Bratislave, kde sú náklady na bývanie preukázateľne vyššie. Uviedla, že do decembra 2015 účastníci bývali v spoločnej domácnosti s rodičmi navrhovateľky keďže nevlastnili nehnuteľnosť, v ktorej by mohli bývať. Uviedla, že druhý účastník býva v prenajatom byte na adrese Podunajská XX v S. čo je zrejme zo spisu tunajšieho súdu č. XP/XXX/XXXX. Zároveň uviedla, že mesačné náklady na bývanie druhého účastníka predstavujú sumu 700,- eur a navrhovateľka by mala preukázať stav jej odkázanosti na výživu zo strany druhého účastníka a rozdiel v jej životnej úrovni a životnej úrovni druhého účastníka. Uviedla tiež, že druhý účastník v konaní č. XP/XXX/XXXX preukázal, že platí výživné na maloleté deti účastníkov v sume 300,- eur mesačne a tiež uhrádza deťom výdavky, pričom ide o výdavky na deti v čase styku s deťmi. Uviedla, že druhý účastník preukazoval aj svoje vlastné výdavky, ktoré doložil listinnými dôkazmi a uviedla, že druhému účastníkovi po odrátaní výdavkov na deti a po odrátaní jeho odôvodnených výdavkov nezostane dostatok finančných prostriedkov aby zabezpečoval výživné na manželku. Z uvedených dôvodov preto žiadala aby konajúci súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

5. Vo veci sa vyjadril písomným podaním zo dňa 22.11.2017 právny zástupca navrhovateľky, v ktorom uviedol, že inštitút manželského výživného je postavený na základnom princípe, ktorým je v prvom rade rovnaká životná úroveň oboch manželov a uviedla, že z príjmu, ktorý navrhovateľka dosahuje, pri zabezpečovaní starostlivosti o dve maloleté deti si žiadne iné výdavky ani nemôže dovoliť a práve preto podala návrh na určenie manželského výživného. Súčasne poukázala na to, že pri určení vyživovacej povinnosti by súd mal vychádzať z toho aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká pričom prihliadne na starostlivosť o domácnosť, ktorú v danom prípade zabezpečuje výlučne navrhovateľka. Uviedla, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi sa neuplatňuje mechanicky len odvodením ich zárobkov ale je potrebné skúmať potreby oprávnenej osoby a uviedla, že životná úroveň navrhovateľky je výrazne nižšia ako životná úroveň druhého účastníka. Poukázala na to, že jedinou výnimkou, pre ktorú by bolo možné nepriznať právo na výživné, by bol rozpor s dobrými mravmi a v konaní súd zisťuje či si manžel neplní vyživovaciu povinnosť, zisťuje osobné, rodinné a majetkové pomery manželov a

tiež odôvodnené potreby oprávneného o povinného manžela a ich možnosti a schopnosti pričom sa zaoberá aj starostlivosťou o domácnosť a o deti. Inštitút výživného na manžela sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru manželstva z majetkového hľadiska a uplatňovanie výživného medzi manželmi je možné aj v prípadoch keď sú obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje potreby a v dôsledku oddeleného hospodárenia vznikla disproporcia v ich životnej úrovni. Preto vzhľadom na uvedené mala za to, že návrh navrhovateľky je dôvodný.

6. Právny zástupkyňa druhého účastníka písomným podaním zo dňa 8.12.2017 navrhla doplniť dokazovanie o výpisy z bežného účtu navrhovateľky vedeného v OTP Banke a.s. tak aby ich zabezpečil konajúci súd.

7. Vo veci sa podaním zo dňa 21.12.2017 vyjadrila právna zástupkyňa druhého účastníka, v ktorom uviedla, že navrhovateľka vo svojom vyjadrení neuvádza v čom je jej životná úroveň a v akom rozsahu nižšia ako životná úroveň druhého účastníka pričom rozdiel v životnej úrovni účastníkov nie je možné posudzovať iba z rozdielov vo výške príjmu. Zároveň poukázala na to, že navrhovateľka neuviedla, nepreukázala aké má ďalšie odôvodnené výdavky na svoje živobytie a zabezpečenie starostlivosti o deti a domácnosť a teda je potrebné aby navrhovateľka preukázala svoje odôvodnené potreby. Zároveň poukázala na svoje vyjadrenie zo dňa 7.11.2017 s tým, že je potrebné prihliadať aj na rozdiel vykonávaných povolaní, pracovný čas, miesto výkonu povolania a s tým súvisiaci rozdiel v spôsobe života a životných nákladov. Napokon poukázala na to, že v konaní č. 7P/330/2016 žiadala aby druhý účastník bol zaviazaný platiť výživné na maloleté deti a to na každé z nich v sume 300,- eur mesačne a tiež aby uhrádzal sumu 100,- eur mesačne na každé dieťa na tvorbu úspor. Uviedla, že z príjmu druhého účastníka vzhľadom na výšku jeho odôvodnených výdavkov a platenie výživného na maloleté deti nie je možné zabezpečiť výživu navrhovateľky tak ako to navrhovateľka požaduje.

8. Na pojednávaní dňa 16.1.2018 zástupkyňa právneho zástupcu navrhovateľky pred otvorením pojednávania uviedla, že navrhovateľka návrh v časti o určenie výživného v sume 350,- eur späť berie späť a žiada aby druhému účastníkovi bola uložená vyživovacia povinnosť v sume 250,- eur mesačne počínajúc dňom podania návrhu.

9. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa druhého účastníka uviedla, že žiadala aby súd zisťoval pomery na strane oboch účastníkov, či na strane navrhovateľky sú okolnosti a dôvody, ktoré zdôvodňujú určenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého účastníka na navrhovateľku a uviedla, že druhý účastník nie je ochotný platiť žiadne výživné na navrhovateľku.

10. Na uvedenom pojednávaní navrhovateľka uviedla, že býva v spoločnej domácnosti so svojimi dvoma maloletými deťmi, s ktorými býva v rodinnom dome u svojich rodičov, pracuje ako učiteľka materskej školy vo Veľkom I. s čistým príjmom 600 - 650,- eur mesačne podľa toho či zastupuje alebo nie a iný príjem okrem uvedeného nemá. Uviedla, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov vlastní pozemok aj so starým rodinným domom vo A. I. pričom iný nehnuteľný majetok nevlastní. v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov spolu s druhým účastníkom vlastní osobné motorové vozidlo D. J., K.: C pričom iné hnutelné veci väčšej hodnoty nevlastní. Uviedla, že deti sú v jej starostlivosti a každodenne sa o ne stará a niekedy si ich berie so sebou aj druhý účastník, je to asi 2x za mesiac na dva dni. Ďalej uviedla, že nevie aký má príjem druhý účastník, vie len, že robí v spoločnosti Slovnaft, pričom druhý účastník jej nikdy nepovedal koľko zarába aj keď sa ho na to pýtala. Uviedla tiež, že druhý účastník vlastní nehnuteľnosť - ubytovňu neďaleko Bratislavy, v k.ú. Senec. Udáva, že používa auto značky Mercedes, ktoré je vo vlastníctve otca druhého účastníka. a uviedla, že druhý účastník má koníčky, v rámci ktorých má fotoaparát, prevádzkuje akvárium, zbiera hodinky a starožitnosti, urobil si kapitánsky kurz na jachte a uviedla, že od podania návrhu až doposiaľ neuhradil ako manželské výživné navrhovateľke žiadnu sumu. Uviedla, že jej rodičia jej občas pomáhajú so starostlivosťou o maloleté deti, uviedla, že od roku 2014 ale ani predtým druhý účastník neposkytoval peniaze na domácnosť a na výživu maloletých detí ani do rodiny, nechcel mať spoločný účet.

11. Súd na uvedenom pojednávaní skonštatoval, že sa oboznámil so spismi tunajšieho súdu č. 7P/330/2016 a 11P/27/2016, súd z údajov na uvedenom súde zistil že rozvodové konanie účastníkov je vedené pod č. 16P/17/2017 a má sa uskutočniť 24.01.2018.

12. Na uvedenom pojednávaní druhý účastník uviedol, že je zamestnaný v spoločnosti Slovnaft a.s. Bratislava, v súčasnosti pracuje aj pre spoločnosť Mol v zahraničí, t.j. v celej Európe, pričom od januára 2016 do októbra 2017 jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 2.088,94 eura v čistom. Uviedol, že účastníci už od decembra 2015 nežijú v spoločnej domácnosti keďže navrhovateľka si neželala aby býval s ňou v spoločnej domácnosti, pričom predtým ešte v októbri 2015 mu oznámila, že má známosť s iným mužom, uviedol, že počas trvania manželstva nemal kľúče od domácnosti, t.j. od domu kde bývali účastníci, t.j. u rodičov navrhovateľky, vždy keď chcel prísť domov musel zavolať aby sa mohol dostať do domu. Uviedol, že iný príjem nemá a nepracuje ani pre inú spoločnosť, pričom od januára 2015 do októbra 2016 pracoval ako SZČO s predmetom činnosti krátky prenájom nehnuteľností s tým, že ďalšie podnikanie v tomto obore mu prekazila navrhovateľka. Uviedol, že v septembri 2015 mu bolo zistené nádorové ochorenie a obrátil sa na navrhovateľku či je ochotná za dobu práceneschopnosti schopná a ochotná podieľať sa na nákladoch a výdavkoch domácnosti, toto však odmietla s tým, že bol povinný všetko pre rodinu zabezpečiť pričom bol 3 mesiace po operácii práceneschopný, dostával len nemocenské dávky. Potvrdil, že účastníci vlastnia nehnuteľnosti v BSM, ktoré sa nachádzajú vo Veľkom I., s tým, že žiadne iné nehnuteľnosti nevlastní a nevlastní ani žiadne hnutelné veci väčšej hodnoty. Uviedol, že fotoaparát, ktorý spomínala navrhovateľka, bol zakúpený ešte v čase keď účastníci spoločne žili a hospodárili, v byte kde býva navrhovateľka zostali dva fotoaparáty a kamera pričom zo spoločnej domácnosti si neodniesol vôbec nič. Uviedol, že kapitánsky kurz absolvoval v čase keď spolu žili a hospodárili a morské akvárium sa nachádza v byte jeho rodičov, toto stálo 3.000,- eur a toto bolo zriadené na podnet navrhovateľky, pričom by bol by rád aby si ho navrhovateľka zobrala, starala so o to. Uviedol, že na maloleté deti v priemere platí sumu 150,- eur mesačne a to na každé z nich a okrem toho prispieva aj deťom na iné aktivity ako napríklad školské potreby, oblečenie, lyžiarske potreby, pričom zaplatil dovolenku a tieto výdavky predstavujú cca 450,- eur mesačne a tiež okrem uvedených súm uhrádza aj mesačne na každé dieťa vreckové v sume 22,- eur keďže deti majú účty vedené v Tatra banke. Taktiež okrem toho uhrádza poisťné na každé dieťa v sume 35,- eur mesačne. Uviedol, že býva v S., na ulici M. č. XX, pričom platí nájom za 3-izbový byt v sume 700,- eur mesačne s tým, že každý druhý víkend deti sa v tomto byte nachádzajú spolu s ním.

13. Z potvrdení zamestnávateľa druhého účastníka O. a.s. Bratislava zo dňa 24.1.2018 je zrejmé, že jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od novembra 2016 do januára 2017 predstavoval 3.116,97 eur.

14. Právna zástupkyňa druhého účastníka písomným podaním zo dňa 7.3.2018 žiadala aby súd zabezpečil výpisy z bežného účtu navrhovateľky vedené v OTP Banke a.s. od 1.6.2017.

15. Na pojednávaní dňa 20.3.2018 zástupkyňa právneho zástupcu navrhovateľky predložila konajúcemu súdu potvrdenie o príjme navrhovateľky za rok 2016 a za rok 2017 zo dňa 03.03.2017 a 07.11.2017. Zároveň žiadala aby súd vyžiadal výpisy z účtu druhého účastníka vedeného v UniCredit Bank za obdobie od 1.6.2017 až po súčasnosť. Z uvedeného potvrdenia o príjme navrhovateľky vyplýva, že jej príjem za rok 2016 predstavoval v čistom sumu 622,43 eur mesačne a za rok 2017 predstavoval sumu 616,84 eur mesačne.

16. Konajúcemu súdu bol dňa 11.4.2018 zo strany OTP Banky a.s. doručený výpis z účtu navrhovateľky za obdobie od 1.6.2017 do 31.3.2018.

17. Z potvrdenia zamestnávateľa druhého účastníka zo dňa 11.4.2018 je zrejmé, že druhý účastník v mesiacoch február a marec 2018 mal priemerný čistý mesačný príjem 2.886,60 eur, pričom z ďalšieho potvrdenia zamestnávateľa druhého účastníka zo dňa 11.4.2018 je zrejmé, že čistý mesačný príjem druhého účastníka za obdobie od novembra 2016 do októbra 2017 predstavoval sumu 2.960,52 eur mesačne.

18. Na pojednávaní dňa 24.4.2018 sa nezúčastnila navrhovateľka ani jej právna zástupkyňa, ktorá mailovým podaním zo dňa 24.4.2018 ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní pričom uviedla, že súhlasí s tým aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa druhého účastníka uviedla, že žiada žalobu zamietnuť a predložila súdu prehľad mesačných výdavkov druhého účastníka, ktorý bol konajúcemu súdu predložený vo veci č. 16P/17/2017, pričom v tomto konaní ide o rozvod manželstva medzi tými istými účastníkmi a prehľad výdavkov navrhovateľky ktoré predložila na tunajšom súde v konaní č. 7P/330/2016. Zároveň založila do spisu zápisnicu z pojednávania vo

veci 16P/17/2017 o rozvod manželstva medzi tými istými účastníkmi zo dňa 24.01.2018 v konaní č. 16P/17/2017. Uviedla, že navrhovateľka pri odôvodňovaní návrhu porovnáva svoj dosahovaný príjem a príjem druhého účastníka pričom dosiahnutý priemerný príjem navrhovateľky za posledných 12 mesiacov, vychádzajúc z predložených výpisov z účtu navrhovateľky je v sume 653,- eur mesačne pričom za príjem sa považuje aj plnenie počas práceneschopnosti zo Sociálnej poisťovne v mesiaci máj 2017. Uviedla, že je evidentné, že príjem druhého účastníka je podstatne vyšší avšak podľa platnej judikatúry v takomto type súdneho konania je potrebné preukazovať a brať do úvahy aj odôvodnené výdavky manželov pričom je potrebné prihliadať aj na pracovnú pozíciu, miesto bydliska a vzdelanie. Navrhovateľka v podanom návrhu uvádza, že jej životná úroveň je podstatne nižšia ako jej manžela a že zo svojho príjmu nie je schopná vytvárať žiadne úspory či zlepšiť si svoju životnú úroveň. Uvedené tvrdenia však nie sú pravdivé čo vyplýva aj z predložených výpisov z účtu navrhovateľky. Podľa súdom zabezpečeného výpisu z účtu navrhovateľky OTP banky navrhovateľka ku dňu 01.06.2017 odkedy súd vyžiadala výpisy z účtu mala na účte úspory 4.070,38 eur a ku dňu 31.03.2018 mala konečný stav prostriedkov 2.978,45 eur. Z predložených výpisov vyplýva, že okrem tvorby uvedených úspor vykonávala aj bezhotovostné platby na bežné výdavky ako sú potraviny, oblečenie, kozmetika a zároveň vykonávala nemalé výbery hotovosti z bankomatu, napr. v mesiaci marec 2018 okrem bežných bezhotovostných platieb vykonala výber v hotovosti spolu v sume 1.000,- eur. a tým poukázala na nepravdivosť tvrdenia navrhovateľky, že zo svojho príjmu nedokáže vytvárať úspory a zlepšiť si svoju životnú úroveň a doposiaľ nebola v tomto konaní preukazovaná životná úroveň navrhovateľky, v čom sa má javiť ako nižšia ako životná úroveň druhého účastníka. Pokiaľ účastníci konania žili v spoločnej domácnosti, bývali na dedine vo Veľkom I. v rodinnom dome navrhovateľkiných rodičov. Uviedla, že navrhovateľka naďalej zostala bývať v tejto domácnosti u jej rodičov, a teda jej životná úroveň v oblasti bývania sa nijako nezmenila, nie je možné povedať či sa zhoršila alebo zlepšila. Na druhej strane, druhý účastník po odchode zo spoločnej domácnosti býval v Bratislave, najprv v ubytovni, následne si prenajímaj jednu izbu vo viacizbovom byte s ďalšími cudzími osobami kde zdieľali spoločne sociálne zariadenia a následne z dôvodu požiadaviek maloletých detí preukazovaných v konaní na tunajšom súde pod č. 7P/330/2016 vznikla potreba na strane druhého účastníka prenajať si samostatne väčší byt kde by mali maloleté deti samostatné izby. Týmto vznikla na strane druhého účastníka odôvodnená potreba platiť zvýšené výdavky na bývanie, nakoľko mesačne za prenájom tohto bytu platil 700,- eur mesačne. Náklady na bývanie zo strany druhého účastníka však boli vynaložené v oveľa vyššej výške a to z dôvodu potreby zaplatenia poplatku realitnej kancelárii vo výške 700,- eur ako aj výdavkov na kompletne zariadenie prenajatého bytu vrátane zariadenia detských izieb podľa požiadaviek maloletých detí.

19. Právna zástupkyňa druhého účastníka ďalej uviedla, že obidvaja účastníci konania majú vysokoškolské vzdelanie pričom navrhovateľka má vyštudované učiteľstvo pre vyšší stupeň, t.j. na stredných školách a zároveň má štátnicu z maďarského a talianskeho jazyka a má teda dostatok možností na to, aby v rámci dosiahnutého vzdelania a jazykových zdatností vedela dosiahnuť lepšie platenú pracovnú pozíciu, prípadne si zabezpečiť ďalší príjem v podobe prekladov či doučovania z jazykov alebo spolupráce s jazykovými školami. Navrhovateľka sa však sama rozhodla, že bude pracovať v materskej škôlke v mieste svojho bydliska vo Veľkom I. hoci vzdialenosť do krajského mesta Nitra je 15-20 km. Poukázala na to, že navrhovateľka na minulom pojednávaní uviedla, že jej rodičia jej pomáhajú so starostlivosťou o maloleté deti pričom ide o deti vo veku 9 a 14 rokov, navštevujú spoločnú základnú školu vo Veľkom I.. Uviedla, že navrhovateľka má teda dostatok času aj priestoru na zmenu zamestnania na lepšie platenú pozíciu pričom pracovná doba navrhovateľky v materskej škôlke, kde sa pracuje na zmeny doobeda alebo poobede ako aj 8 týždňov dovolenky počas letných prázdnin jej dávajú časový priestor na privyrobienie si. Uviedla, že pracovná doba druhého účastníka je 12 - 14 hodín denne pričom väčšinu pracovného a voľného času trávi v zamestnaní v zahraničí a tiež presunmi medzi štátmi v lietadlách alebo autách pričom jeho práca je psychicky aj fyzicky veľmi náročná a dlhodobou neudržateľná. Uviedla, že aj z pohľadu druhu výkonu práce účastníkov konania sa javia byť inými aj ich odôvodnené potreby na životnú úroveň ohľadne oblečenia a výdavkov na dopravu a stravu pričom u druhého účastníka sú jednoznačne dané vyššie odôvodnené výdavky na oblečenie kde má daný dresskód, tiež výdavky na dopravu ako aj na stravu keďže veľa času netrávi vo vlastnej domácnosti a teda má zvýšené výdavky stravovanie sa na diaľniciach, reštauráciách a hoteloch. Poukázala na ust. § 75 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého je potrebné prihliadať pri určení výživného na odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti a možnosti povinného pričom z predložených výpisov z účtu druhého účastníka a predloženej tabuľky o jeho pravidelných mesačných výdavkoch vyplýva rozsah jeho výdavkov, pri ktorých v závislosti od výšky mzdy v jednotlivých mesiacoch si druhý účastník nedokáže vytvárať úspory a často ide v

danom mesiaci do mínusu. Uviedla, že druhý účastník hradí výdavky výlučne prevodmi z účtu čiže jeho výdavky sú preukázateľné. U navrhovateľky z výpisov z účtu vyplývajú mnohé výbery v hotovosti vo vyšších sumách, pričom nie je možné preukázať ich účelnosť. Poukázala aj na § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nie je možné priznať ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi a v tomto prípade treba posúdiť či nevyužitie dosiahnutého vzdelania a možnosti na pracovnom trhu zo strany navrhovateľky za účelom zvýšenia jej príjmu a len spoliehanie sa na vysoký príjem druhého účastníka, nie je konaním v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľka v tomto konaní nepreukázala, že by sa uchádzala o iné zamestnanie, nepreukázala akým spôsobom sa snažila zvýšiť si svoju životnú úroveň od decembra 2015 kedy druhý účastník opustil spoločnú domácnosť do novembra 2016 kedy navrhovateľka podala návrh na určenie výživného. Rovnako za obdobie od podania návrhu až do apríla 2018 navrhovateľka nepreukázala, že by sa sama snažila zvýšiť si svoj príjem a zlepšiť si životnú úroveň. Tiež nie je preukázané, v čom je životná úroveň navrhovateľky nižšia ako druhého účastníka a nedá sa to preukázať len poukázaním na rozdiel vo výplatach účastníkov konania. Poukázala na výpisy z účtu navrhovateľky ako v tomto konaní tak na výpisy z účtu navrhovateľky v konaní č. 7P/330/2016 na čl. 188 - 206 za obdobie od 01.01.2016 do 26.06.2017 pričom z týchto výpisov jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka si pravidelne dokázala vytvárať úspory, pričom zároveň dokázala vyberať dostatočné sumy finančných prostriedkov a vykonávať bezhotovostné platby na zabezpečenie osobných potrieb. Navrhovateľka okrem mzdy poberá rodinné prídavky vo výške 47,04 eur a od druhého účastníka jej prichádza na účet výživné na maloleté deti vo výške 300,- eur mesačne pričom okrem toho poberá daňový bonus. Uviedla, že návrh navrhovateľky na určenie výživného v sume 250,- eur mesačne nie je dôvodný. Poukázala na to, že druhému účastníkovi na účte po zaplatení všetkých odôvodnených výdavkov zostáva minimálna suma pričom sú mesiace, v ktorých nedostatok finančných prostriedkov vykrýva pôžičkami od svojho brata Dávida O. ako to vyplýva aj z predložených výpisov, kde je uvedené pri tomto mene, že sa jedná o pôžičku, ktorú treba vrátiť. Druhý účastník okrem toho nad rámec výživného plateného navrhovateľke na maloleté deti má aj osobne výdavky na maloleté deti na úhradu aktuálnych potrieb detí, na pravidelné vreckové pre deti spolu vo sume 44,- eur, na úhradu poisťného na deti vo sume 65,99 eur, na školské potreby, oblečenie, záujmy atď., pričom uvedené výdavky vyplývajú z predloženého mesačného prehľadu výdavkov otca a teda druhý účastník nie je schopný vzhľadom na svoje odôvodnené výdavky platiť na manželku výživné v požadovanej ani v inej výške, nakoľko ak by bol zaviazaný platiť výživné ako aj zameškané výživné od požadovaného obdobia, t.j. november 2016, nevedel by plniť svoju prednostnú vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom ani im prispievať nad rámec jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Žiadala posúdiť odôvodnenosť požadovania výživného od novembra 2016 pričom o tomto návrhu druhý účastník nevedel, dozvedel sa o ňom až v októbri 2017, napriek tomu, že navrhovateľka mala možnosť hneď v návrhu na začatie konania uviesť adresu pre doručovanie druhého účastníka v mieste bydliska. Navrhovateľka však v návrhu uviedla adresu trvalého pobytu druhého účastníka v mieste bydliska navrhovateľky, kde druhý účastník od decembra 2015 nebyval ani sa tam nezdržoval a napriek tomu, že pošta doručovala zásielku zo súdu na túto adresu, navrhovateľka to druhému účastníkovi neuviedla. Navrhovateľka ani pred podaním návrhu od druhého účastníka nežiadala platenie výživného, nesnažila sa s ním dohodnúť na platení výživného.

20. Na uvedenom pojednávaní druhý účastník uviedol, že v čase podania návrhu býval na adrese T. XX, S. pričom na tejto adrese býval do augusta 2017. Uviedol, že okrem uvedenej činnosti pres spoločnosť SLOVNAFT a.s. vykonával aj činnosť a to prenájom nehnuteľnosti v Rovinke, ktorá patrila pánovi Zálešákovi, ktorý je jeho kolegom, výdavky s týmto mal v sume 266,- eur, pričom manželka mu toto podnikanie prekazila a nebol z toho žiadny zisk a tieto výdavky nie sú zahrnuté v prehľade výdavkov, ktoré založila do spisu jeho právna zástupkyňa. Ohľadne cestovných nákladov v súvislosti s výkonom jeho práce uviedol, že na cesty má poskytnuté od zamestnávateľa služobné auto a uviedol, že cestovné náklady, ktoré uviedol v mesačnom prehľade, predstavujú jeho náklady na auto, ktoré užíva, Mercedes Benz 200 C, ktoré je vo vlastníctve jeho otca. Na otázku súdu uviedol, že nevie uviesť EČV uvedeného vozidla. Zároveň uviedol, že toto vozidlo mu požičal aby mohol zabezpečovať prepravu detí pričom za víkend najazdí 600 km keďže z Bratislavy chodí pre deti, vracia sa s nimi späť, zabezpečuje prevoz syna na zápas. Uviedol, že služobné vozidlo značky Volkswagen Golf využíva výlučne na služobné cesty avšak EČV uvedeného vozidla nevedel uviesť. V prípade, že ak s uvedeným vozidlom vykoná súkromnú cestu, zamestnávateľ mu to hodnotí ako nepeňažný príjem, z tohto odvádza aj daň. Uviedol, že na obe deti platí spolu v súčasnosti 300,- eur mesačne. Ohľadne príspevku na bývanie u svojich rodičov vo Veľkom Kýre uviedol, že tieto výdavky predstavujú výdavky spojené s jeho pobytom a pobytom jeho detí vo Veľkom Kýre, keď navštívia starých rodičov, t.j. rodičov druhého účastníka. Uviedol, že výdavky na bývanie predstavujú výdavky za 3-izbový byt na ulici Podunajská 31 v Bratislave, ktorý má sám v nájme a má ho

kvôli tomu aby deti s nim mohli stráviť spoločné víkendy. Uviedol, pričom deti si so sebou berie každý druhý víkend. Uviedol, že synovi v rámci zdokonaľovania v informačných technológiách zabezpečuje ďalšie doučovanie v tomto smere, v Bratislave s tým, že doučovanie prebieha 2krát mesačne v rozsahu 2 hodín s tým, že výdavky s tým spojené predstavujú 40,- eur mesačne. Ide o sumu za výučbu pričom ďalšie náklady predstavujú náklady na pomôcky k výučbe, napr. grafická karta, hardvérové súčiastky k počítaču, softvérové súčiastky k počítaču, ide o sumu ďalších 50 - 55 eur mesačne. Uviedol, že vzhľadom na veľké výdavky, je nútený si požičiavať peniaze tak aby mohol tieto výdavky uhrádzať, uviedol, že v priemere si požičiava 400 - 500,- eur mesačne, je to vidieť aj vo výpisoch z účtu.

21. Na základe požiadavky konajúceho súdu boli súdu zaslané výpisy z účtu druhého účastníka vedené v UniCredit Bank a.s.

22. Na pojednávaní dňa 10.05.2018 právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že sa pridrižiava doterajších ústnych a písomných prednesov ako aj z výpisov druhého účastníka vyplýva, že má také príjmy, že je schopný platiť výživné aj na manželku, nielen na deti. Žiadala návrhu vyhovieť.

23. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa druhého účastníka založila do spisu aktuálne mesačné výdavky druhého účastníka a taktiež mesačné bilancie zostatkov na účtoch oboch účastníkov, priebežný výpis z účtu navrhovateľky za obdobie od 1.1.2016 od 26.6.2017 z OTP banky Slovensko a lekársku správu o potravinovej intolerancii druhého účastníka zo dňa 20.6.2017. Uviedla, že v plnom rozsahu sa pridrižiava svojho vyjadrenia na predchádzajúcom pojednávaní a zdôraznila, že v konaní o určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi nestačí porovnať príjmy manželov ale s poukazom na vysvetlivky k § 71 zákona o rodine súd musí skúmať aj aké sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Zároveň je povinnosťou súdu skúmať aj konkrétnu mieru potrieb účastníkov, danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom manželov a pod. Podľa vysvetliviek k § 75 zákona o rodine pri vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi je predpokladom uplatnenia práva na výživné zásadne už rozdielna životná úroveň manželov. Túto rozdielu životnú úroveň je súd povinný v konaní skúmať a na predchádzajúcom pojednávaní poukázala bytové podmienky, vzdelanie a povolanie účastníkov a s tým súvisiace odôvodnené výdavky účastníkov konania. Uviedla, že z predloženého prehľadu výdavkov druhého účastníka aj z výpisov z účtu vyplýva, druhý účastník každomesačný príjem spotrebuje na odôvodnené výdavky pre seba a výživu svojich maloletých detí. Uviedla, že návrh zo strany navrhovateľky nie je dôvodný žiadala ho zamietnuť. Poukázala na to, že navrhovateľka podala návrh po 11 mesiacoch od opustenia spoločnej domácnosti s druhým účastníkom konania a mala a má dostatok času a možností aby v prípade keď nie je spokojná so svojim príjmom, druhom vykonávanej práce a životnou úrovňou, zapracovať na zmene týchto faktorov. Na otázku súdu uviedla, že deti sú zatiaľ v starostlivosti navrhovateľky a uviedla, že druhý účastník si berie syna dvakrát za mesiac s tým, že piatok navečer si syna zoberie a v nedeľu poobede ho vráti navrhovateľke. Druhý účastník uviedol, že s dcérou sa stretáva vtedy keď sa so synom vráti z Bratislavy.

24. Podľa § 71 odsek 1, Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah, tak aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o a určení vyživovacej povinnosti výživného súd prihliada na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 odsek 1, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 75 odsek 2, výživné nemožno priznať ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí ak ide o výživné na maloleté dieťa.

Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

25. Súd po posúdení návrhu na začatie konania ako skutočností uvedených účastníkmi a na základe dokladov založených v spise zistil, že návrh navrhovateľky je dôvodný. Súd mal za preukázané, že účastníci sú vlastníkami rodinného domu v obci Veľký Kýr, ktorý majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Navrhovateľka býva so svojimi rodičmi v rodičovskom domej aj so svojimi dvoma maloletými deťmi O. Szárazom, nar. 1.11.2003 a I.8. Navrhovateľka žiadne iné nehnuteľnosti nevlasťní a nevlasťní ani žiadne huteľné veci väčšej hodnoty. Navrhovateľka je zamestnaná v základnej škole vo Veľkom Kýre a jej priemerný čistý príjem v období od januára 2016 do decembra 2017 predstavuje v čistom 638,67 eur mesačne, tak ako to vyplýva z potvrdení o príjme, ktoré navrhovateľka predložila konajúcemu súdu (čl. 107, 108 a 109 spisu), pričom okrem toho poberá prídavky na obe maloleté deti. Navrhovateľke s výchovou detí a starostlivosťou o domácnosť pomáhajú rodičia tak ako to navrhovateľka uviedla v priebehu konania.

26. Súd mal za preukázané, že druhý účastník nežije v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou ani s maloletými deťmi a to od decembra 2015 pričom sa zdržuje v Bratislave, kde vykonáva prácu v pracovnom pomere v spoločnosti SLOVNAFT a.s., pričom podľa potvrdení o príjme (čl. 134 a 135) jeho čistý mesačný príjem za obdobie od novembra 2016 do marca 2018 predstavoval sumu 2.987,03 eur. Súd mal za preukázané, že druhý účastník si raz za dva týždne berie k sebe na víkend maloletého syna O. a túto skutočnosť nespochybnil žiadny z účastníkov. Druhý účastník nevlasťní žiadne nehnuteľnosti ani iné huteľné veci väčšej hodnoty pričom býva v 3-izbovom byte, na ktorý platí nájomné v sume 933,- eur mesačne tak ako to vyplýva z jeho prehľadu výdavkov, ktoré založil do spisu (čl. 146) pričom uviedol, že jeho mesačné výdavky predstavujú 3.177,27 eur pričom súčasťou týchto výdavkov boli aj mesačné príspevky zasielané navrhovateľke na maloleté deti v sume 277,94 eur a to za obdobie mesiacov apríl 2016 až november 2017. Z mesačného prehľadu výdavkov predloženého druhým účastníkom vyplýva, že okrem iného druhý účastník má mesačné výdavky na stravovanie v sume 280,- eur, výdavky na cestovné 300,- eur, výdavky na morské akvárium v sume 150,- eur, iné výdavky v sume 110,- eur, na oblečenie 105,- eur, na domácnosť 40,- eur a na hygienické pomôcky 50,- eur. Okrem iného má mesačné výdavky na telefón v sume 52,73 eur, na televíziu 14,45 eur a na internet 14,99 eur. Druhý účastník však tieto výdavky, t.j. ich výšku ani ich účelnosť v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal. Z uvedeného je teda zrejmé, že životná úroveň druhého účastníka je pomerne vysoká a podľa jeho tvrdenia má vyššie výdavky ako príjmy. Súd zistil, že v konaní o rozvod manželstva medzi účastníkmi, ktoré je vedené na tunajšom súde pod č. 7P/330/2016, navrhovateľka požaduje výživné na obe maloleté deti v sume 800,- eur (2 x 400,- eur). Súd po posúdení príjmových a majetkových pomerov ako i uvedených výdavkov účastníkov mal za to, že príjem druhého účastníka je dostatočný na to aby mohol plniť vyživovaciu povinnosť v sume 250,- eur mesačne na navrhovateľku tak ako to požadovala navrhovateľka po čiastočnom späťvzátí návrhu o určenie výživného v sume 350,- eur pričom pôvodne požadovala výživné v sume 600,- eur mesačne. Súd mal za preukázané, že navrhovateľka sa stará sama o obe maloleté deti účastníkov a o domácnosť, pričom jej so starostlivosťou o deti a domácnosť vypomáhajú jej rodičia. Súd prihliadal aj na skutočnosť, že príjem druhého účastníka výrazne presahuje príjem navrhovateľky a teda má možnosť aj pri zohľadnení prípadného výživného v sume 800,- eur na obe maloleté deti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke keďže po odrátaní súm výživného na manželku a maloleté deti celkom v sume 1.050,- eur bude mať k dispozícii ešte na svoje živobytie sumu 1.937,03 eur. Súd pri rozhodovaní vyhádzal aj z toho, že výška výdavkov na bývanie, stravovanie a cestovné náklady je neprímerane vysoká a taktiež aj výdavky na morské akvárium ako i ostatné výdavky (kino, literatúra, divadlo, športové potreby). Taktiež súd považoval za neprímerané mesačné výdavky na auto v sume 135,42 eur a tieto ani neboli žiadnym spôsobom preukázané. Súd preto s poukazom na ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol o povinnosti druhého účastníka platiť navrhovateľke výživné na manželku v sume 250,- eur mesačne a to s prihliadnutím na to, že navrhovateľka sa sama stará o domácnosť a o výchovu oboch maloletých detí. Súd obranu druhého účastníka o tom, že nie je v jeho možnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť voči manželke, že si peniaze požičiava od brata a že jeho výdavky presahujú výšku jeho mesačného príjmu považoval za účelové a nepodložené keďže jeho výdavky sú neprímerane vysoké a nepreukázané. Konajúci súd považoval za účelové a nepodložené tvrdenie, druhého účastníka, že navrhovateľka si môže nájsť lepšie platené zamestnanie keďže navrhovateľka z dôvodu riadnej starostlivosti o domácnosť a obe maloleté deti nemôže a ani nechce zmeniť zamestnanie. Z uvedených dôvodov preto súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel a rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

27. Súd zároveň rozhodol o povinnosti druhého účastníka okrem bežného výživného uhrádzať navrhovateľke aj zaostané výživné za obdobie od 8.11.2016 do 31.5.2018 v sume 4.691,67 eur (za mesiac november 2016 od 8.11.2016 výživné v sume 191,67 eur + 18 mesiacov x 250,- eur za mesiace december 2016 - máj 2018) a to v splátkach v sume 350,- eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom 1.6.2018 tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

28. Súd s poukazom na ust. § 145 ods. 1 CSP konanie o určenie výživného v sume 350,- eur mesačne zastavil keďže právny zástupca navrhovateľky zobral v tejto časti návrh na začatie konania späť na pojednávaní dňa 16.1.2018.

29. Čo sa týka trov konania súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže podľa uvedeného ustanovenia žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

30. Súd zároveň s poukazom na ust. § 259 CSP rozhodol o povinnosti druhého účastníka zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu v sume 31,87 eur, ktoré predstavujú náklady OTP Banky Slovensko a.s. za zaslanie výpisov z účtu navrhovateľky, ktoré boli konajúcejmu súdu vyfakturované faktúrou č. 900050536 zo dňa 4.4.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Návrh na začatie konania v odvolacom konaní nemožno meniť.

Ak druhý účastník dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže navrhovateľka podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.